

ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΥΠΕΡ ΣΟΥ ΕΓΩ ΘΗΣΩ;;; (Ιωάν.13,37)

Τί λές καλέ! Πρίτς ...!
Μέ χειροτόνησες; Καλά νά πάθης!

Σ' **ἀρέσανε** τά «Εύρουλάκια»;
Φάε τώρα καί τά κουρα ..κια.
Τόσα τες ἔπρεπε νά πάθης,
καί ἀπό **μένα** νά τό μάθης;
Τήν πιά μεγάλη **ἀχαριστία**
κλείνω μά καί τήν **ἀπιστία!**
Ἐπέρ τῶν δύο **πάντα** χαίρομαι,
καί γιά τά δύο θά **ἐπαίρωμαι.**

Στοῦ **Ἱερωνύμου** τή γιορτή
προτίμησε νά πάη,
γιατί στόν Αὐγουστῖνο του
κλωτσές θά εἶχε φάη
Οὐκ ἴσχυσας ὑπέρ ἐμοῦ
μίαν **ῶραν** μάσκαν **θῆναι,**
ἐσύ **μεγάλε** ὑποκριτά
καί **θεατρῖνε** Ἰουστῖνε!

Ἄλλος **οὐδείς** φοροῦσε μάσκα
 διά τό **εὐπάρεδρον** τοῦ χώρου,
 πλήν σοῦ τοῦ ἀβροδιαίτου,
 τοῦ **ἀφράτου** καί τοῦ ἀνημπόρου.

Ἐγώ σέ χειροτόνησα
 σοῦ ἴδωσα ἀκόμη τήν **πνοή** μου,
 κι' ἦρθες ἐδῶ γιά νά φορᾶς
 τή **μάσκα** σου εἰς τή **γιορτή** μου;!

Γίνε καί **ἀγροφύλακας**,
οὐ μόνον χωροφύλακας
 στό δόλιο ποιμνίό σου,
 δέν ἔχεις τό **Θεό** σου!!!

Ὅρᾶς, **οὐδείς** τῶν ἀδελφῶν
 ἐκτός σοῦ φέρει μάσκα.
Ὁμολοῦσαι μετ' αὐτῶν
δέν δύνασαι, οὔτε **Πάσχα!**

Μόνο γιά τή **ζωούλα** σου
 ἐσένα ἐνδιαφέρει,
 οὐδέ **στιγμήν** στά κατ' ἐμέ
 τείνεις **εὐγνώμον** χέρι.

Τό **χρῆμα** μ' ἐξηπάτησε,
 μ' **αὐτό** σέ χειροτόνησα,
 σέ ἔκανα **ἀγνώμονα**,
ἐγώ σέ «δολοφόνησα»!

Ἄντί στρατιώτης τοῦ **Χριστοῦ**,
 ἔγινες τοῦ **διαβόλου**.
Οὔτε Αὐγουστῖνο σέβουσαι,
 κι' ἐμένανε **διόλου**.

Φόρα τή μάσκα **ἀνελεπῶς**
 νά σώσης τή **ζωούλα** σου·
 σέ **ὄλους** μας τό ἀπέδειξες,
ἔχασες τήν ψυχούλα σου!

Τί πάει νά πῆ **εὐγνωμοσύνη**,
 καί **ποῦ** πουλᾶνε **καλωσύνη**;

Παντοῦ **συμφέρον** κυβερνάει,
πόνος **τί εἶναι**, τό ξεχνάει.

Τά **πάντα** ἰσοπέδωσες,
στό **Βεελζεβούλ** παρέδωσες,
ὄρθιο **τίποτε** πιά δέ μένει,
ἢ **Κόλαση** σέ ἀναμένει.

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

16.6.2022

(**Μή** τολμήσαντός σου καί φέτος
ἐγγίσει καί **προσκυνῆσαι τῷ τάφῳ**
τοῦ Πνευματικοῦ σου Πατρός -ὡς διατείνεσαι-
Μακαριστοῦ **π. Αὐγουστίνου**.)

Ποῖος πταίει γι' αὐτό, ἄλλοι ἢ **σύ αὐτός;**
Μήπως **δέν** εἶσαι **γνήσιον** τέκνον,
ἢ **δέν** ἐστάθης **πιστόν** τοιοῦτον ἀπέναντι Αὐτοῦ;
Ἔως **πότε** δέν θά βρίσκῃς τό θάρρος
καί δέν θά πέρνης τήν **ιεράν** ἀπόφασιν,
ταπεινούμενος καί **ιώμενος** τά τραύματα,
ν' **ἀποκαταστήσης** σχέσεις καί δεσμούς
μετά πνευματικῶν ἀδελφῶν, θυσιάζων
τά πάντα, καί τόν **ἐπισκοπικόν θρόνον** ἀκόμη,
ὑπέρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί τῆς **εἰρηνεύσεως**
μετά πάντων, μεθ' ὧν συνηυλίζεσο καί συνεποιμένεσο
τῷ Μακαριστῷ Γέροντι Αὐγουστίνῳ,
οἷς **τοσαύτην** πικρίαν καί πόνον παρεῖχες
καί κατέλειπες-ἀφῆκες ἀναχωρῶν,
διά τῶν **ποικιλομόρφων** τεχνασμάτων
τά ὁποῖα μετῆλθες διά νά ἐπιτύχῃς
τούς σκοπούς καί τίς **ἀρχομανεῖς** ἐπιδιώξεις σου,
οἱ ὁποῖες σήμερα σέ κρατοῦν σέ **ἀπόστασιν**,
μισητόν θεωρούμενον ἀπό πλευρᾶς
τῶν ἀδικηθέντων καί ἀπατηθέντων,
σοῦ δέ **ἐστερημένου** τοῦ δικαίωματος
καί τῆς δυνατότητος νά πλησιάσῃς,
ὡς εἰς **ἐχθρικόν** χῶρον καί περιβάλλον
μέλλοντά σε ἐμβῆναι καί εἰσχωρῆσαι.

Θεός **οὐκ** ἐπιχαίρει τούτοις.
Κατάντημα γάρ καί **οὐκ** ἐπίτευγμά ἐστι!)